

Mikä on totuus? – Numero kaksi

Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja

Jeff Pippenger

2023-09-05

On osoitettu, että ajanjakson 11. elokuuta 1840 ja 22. lokakuuta 1844 historia on se historia, jota edustavat ne seitsemän ukkosenjylinää, jotka oli sinetöity koeajan päättymisen kynnykselle saakka. Tässä artikkelissa alan tarkastella uudelleen joitakin niistä seikoista, jotka olemme tunnistaneeet seitsemän ukkosenjylinän symboliikasta. Käytämme historiallisia linjoja historiallisten linjojen päälle näiden totuuksien esittämiseksi. Ajanjaksolla 11. elokuuta 1840–22. lokakuuta 1844, mukaan lukien tämä viimeinen päivä, on neljä profeetallista tienviittaa: ensimmäisen enkelin sanoman voimaannuttaminen, ensimmäinen pettymys, keskiyön huuto ja suuri pettymys.

11. elokuuta 1840 esikuvattiin Mooseksessa palavalla pensaalla. Ensimmäinen pettymys keväällä 1844 esikuvattiin Mooseksen vaimossa, Sipporassa, kun hän murheellisena ja pelokkaana ympärileikkasi heidän poikansa. Keskiyön huuto, joka alkoi Exeterin leirikokouksessa 12.–17. elokuuta, esikuvattiin Mooseksen saapumisessa Egyptiin ja hänen ensimmäisessä varoituksessaan Egyptin esikoisten kuolemasta. Suuri pettymys 22. lokakuuta 1844 esikuvattiin heprealaisissa Punaisenmeren äärellä.

Kuningas Daavidin aikana 11. elokuuta 1840 sai esikuvansa siinä, että filistealaiset palauttivat Jumalan arkin. Ensimmäinen pettymys keväällä 1844 sai esikuvansa siinä, että Ussa koski Jumalan arkkiin. Keskiyön huuto, joka alkoi Exeterin leirikokouksessa 12.–17. elokuuta, sai esikuvansa siinä, että Daavid toi arkin Jerusalemiin. Suuri pettymys 22. lokakuuta 1844 sai esikuvansa Daavidin vaimossa Miikalissa, kun tämä halveksi Daavidia siitä, että hän tuli arkki mukanaan Jerusalemiin.

11. elokuuta 1840 esikuvattiin Kristuksen kasteella. Ensimmäistä pettymystä keväällä 1844 esikuvasi pettymys Lasaruksen kuoleman johdosta. Keskiyön huuto, joka alkoi Exeterin leirikokouksessa 12.–17. elokuuta, esikuvattiin Kristuksen riemullisella tulolla Jerusalemiin. Suurta pettymystä 22. lokakuuta 1844 esikuvasi ristin pettymys.

Olemme osoittaneet, että nämä neljä tienviittaa edustavat vain osittaista jaksoa jokaisen uudistusliikkeen täydellisestä rakenteesta. Tunnistamme nämä neljä tienviittaa sen historian todistajiksi, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Yksi kunkin neljän linjan profeetallisista ominaispiirteistä on se, että kunkin linjan tienviitoissa on sama tema.

Moosekselle kaikki neljä tunnusmerkkiä käsittelivät Jumalan työtä liiton solmimiseksi valitun kansan kanssa Abrahamin profetian täyttymyksenä. Kuningas Daavidin uudistuslinjassa kaikki neljä tunnusmerkkiä liittyivät Jumalan arkkiin. Kristuksen linjassa kaikki neljä tunnusmerkkiä liittyivät kuolemaan ja ylösnousemukseen.

11. elokuuta 1840 oli vahvistus päivä–vuosi-periaatteelle. Ensimmäinen pettymys keväällä 1844 johtui päivä–vuosi-periaatteen virheellisestä soveltamisesta. Samuel Snow’n Keskiyön huudon sanoma oli korjaus ja virheellisen päivä–vuosi-periaatteen soveltamisen täydellistäminen. Korjattu sanoma perustui päivä–vuosi-periaatteeseen ja täyttyi 22. lokakuuta 1844. Kaikki neljä tienviittaa osoittavat päivä–vuosi-periaatteen.

Sisar White ilmoittaa meille, että seitsemän ukkosenjylinää edustavat tapahtumia, jotka tapahtuivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana; mutta hän opettaa, että seitsemän ukkosenjylinää edustavat myös ”tulevia tapahtumia, jotka paljastetaan järjestyksessään”. Seitsemän ukkosenjylinää edustavat neljää profeetallista tapahtumaa, jotka alkoivat 11. elokuuta 1840 ja päättyivät 22. lokakuuta 1844, ja nuo neljä tienviittaa toistuvat meidän historiassamme samassa järjestyksessä.

11. syyskuuta 2001 sai esikuvansa 11. elokuuta 1840, ja molemmat näistä päivämääristä liittyvät islamiin, sitoen siten adventismin alun yhteen adventismin lopun kanssa. Sekä 11. elokuuta 1840 että 11. syyskuuta 2001 olivat vahvistus oman historiansa ensisijaiselle profeetalliselle säännölle.

11. syyskuuta 2001 Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli laskeutui alas, ja 11. elokuuta 1840 Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeli laskeutui alas. Future for American ensimmäinen pettymys oli epäonnistunut ennustus, joka koski islamia 18. heinäkuuta 2020. Sanoma, joka avataan sineteistään, niin kuin Keskiyön huuto Exeterissä kesällä 1844, on aiemmin esitetyn epäonnistuneen ennustuksen korjaus. Milleriläisille tämä korjaus liittyi siihen aiemmin epäonnistuneeseen päivä-vuosi-periaatteen soveltamiseen, jonka perusteella vuosi 1843 määriteltiin Herran paluun ajaksi. Tänä korjauksen, jota Milleriläisten Keskiyön huudon sanoma edustaa, täytyy olla islamia edustava tienviitta, samoin kuin kaksi edellistä tienviittaa olivat. Samuel Snown työn esikuvallistama korjaus ei ollut aiemman epäonnistuneen ennustuksen sivuuttamista, vaan sen ennustuksen hienosäätöä, joka oli aiemmin epäonnistunut.

”Pettyneet näkivät Raamatusta, että he elivät viivytyksen aikaa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Sama todistusaineisto, joka oli johtanut heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, johti heidät odottamaan Häntä vuonna 1844.” Early Writings, 247.

Tänä päivänä se sanoma, jota Exeterin leirikokouksesta esiin tullut sanoma esikuvallistaa, on aiemmin epäonnistuneen ennustuksen täydellistymä. Milleriläisen historian suuri pettymys edustaa suurta pettymystä, joka tapahtuu sunnuntailaissa, mutta se tapahtuu islamia koskevan ennustuksen yhteydessä. Samuel Snown sanoma oli tarkan päivämäärän tunnistaminen. Päivämäärä oli oikea, mutta tapahtuma väärä. Tänä päivänä se sanoma, jota Snown sanoma edustaa, on islamia koskeva sanoma, joka on sen sanoman täydellistymä, joka epäonnistui ensimmäisessä pettymyksessä 18. heinäkuuta 2020.

Nyt ei ole kyse ajoista eikä määräpäivistä, sillä 22. lokakuuta 1844 lähtien ajan määrittämisen ei enää tule kuulua osaksi Jumalan profeetallista sanomaa.

“Herra on näyttänyt minulle, että kolmannen enkelin sanoman täytyy mennä eteenpäin ja että se on julistettava Herran hajallaan oleville lapsille, eikä sitä tule ripustaa aikaan; sillä aika ei

enää koskaan tule olemaan koetus. Minä näin, että jotkut saivat väärää kiihtymystä ajan saarnaamisesta; että kolmannen enkelin sanoma oli voimakkaampi kuin aika voi olla. Minä näin, että tämä sanoma voi seistä omalla perustuksellaan eikä tarvitse aikaa vahvistamaan sitä, ja että se menee eteenpäin väkevässä voimassa, tekee työnsä ja saatetaan vanhurskaudessa päätökseen.” Experience and Views, 48, 49.

Historiamme neljännen tienviitan täytyy olla sunnuntailaki, sillä kaikkien uudistuslinjojen pyhät historiat, rivi rivin päälle yhteen laskettuina, yhdessä noiden historioiden innoitetun kommentaarin kanssa, joka on annettu Profetian Hengen kautta, osoittavat ratkaisevasti, että sunnuntailaki on neljäs tienviitta sen jälkeen, kun väkevä enkeli laskeutuu alas meidän historiassamme. Seitsemän ukkosen historiassa, jotka ovat ”tulevia tapahtumia, jotka paljastetaan järjestyksessään”, neljännen tienviitan täytyy olla yhteydessä islamiin, perustuen siihen tosiasiaan, että sama tema esiintyy aina samoissa neljässä tienviitassa jokaisessa uudistusliikkeessä.

Islam tulee olemaan osa sunnuntailakiin liittyviä profeetallisia tapahtumia toisestakin syystä. Jeesus, Juudan heimon Leijona, on nimenomaisesti ottanut näiden neljän tapahtuman historian ja määritellyt sen itsessään symboliksi. Tuo symboli on seitsemän ukkosta. Jokaisessa uskonpuhdistusliikkeessä on muitakin tienviittoja, jotka sijaitsevat sekä ennen niitä neljää tienviittaa että niiden jälkeen, jotka Juudan heimon Leijona määrittelee seitsemäksi ukkoseksi. Itsenäisenä symbolina tämän neljä tienviittaa sisältävän symbolisen historian ensimmäinen tienviitta edusti islamin hyökkäystä Yhdysvaltoja vastaan 11. syyskuuta 2001. Se tosiasia, että Alfa ja Omega samaistavat lopun alkuun, vahvistaa islamin olevan mukana sunnuntailaissa, sillä noista neljästä tienviitasta ensimmäinen oli islamin hyökkäys 11. syyskuuta 2001, joten neljännen ja viimeisen tienviitan täytyy niin ikään olla islamin hyökkäys Yhdysvaltoja vastaan.

Voi hyvinkin olla, että sunnuntailaki on islamin uusi hyökkäys New York Cityä vastaan, ja se vastaisi loppua, joka tunnistetaan alun perusteella; mutta vähintäänkin se tulee olemaan islamin hyökkäys, kuten 18. heinäkuuta 2020 esitetty ennustus oli.

Olemme myös osoittaneet, että Alfa ja Omega katki historian noiden neljän historian sisään. Itse asiassa tuo kätkeyty sisäinen historia on ensisijainen ilmoitus, jota nyt tuodaan esiin yhdessä käskyn kanssa ”älä sinetöi Ilmestyskirjan profetian sanoja”. Tuo kätkeyty sisäinen historia tunnustetaan, kun näemme seitsemän ukkosenjylinän edustamien neljän tienviitan sisällä jakson, joka alkaa pettymyksellä ja päättyy pettymykseen. Toisen enkelin saapumisesta kolmanteen enkelin saapumiseen milleriittien historiassa ulottuu erityinen historia, joka on itsessään oma vertauskuvansa. Se alkaa enkelin sanomalla, joka on syötävä, ja merkitsee siten viivytyksen aikaa kymmenen neitsyen vertauksessa. Sen jälkeen se yksilöi keskiyön huudon, joka sekin on sanoma, joka on syötävä, ja johtaa sitten kolmannen sanoman saapumiseen, joka on syötävä.

Seitsemän ukkosen linjan sisällä oleva kätkeyty sisäinen linja vahvistetaan profeetallisesti ei ainoastaan siten, että alku edustaa pettymystä sekä enkelin saapumista ja sanomaa syödä, mikä sitten toistuu suuressa pettymyksessä, vaan se vahvistetaan myös ”totuuden” kautta.

Vanhan testamentin heprean sana ”’ēmet”, joka käännetään sanalla ”totuus”, on suurenmoisen kielimestarin muodostama käyttämällä heprealaisen aakkoston ensimmäistä kirjainta, jota seuraa

aakkoston kolmastoista kirjain ja jota lopuksi seuraa aakkoston viimeinen kirjain, niin että muodostuu sana, joka käännetään totuudeksi. Olemme osoittaneet, että nämä kirjaimet edustavat ensiesiintymisen säännön periaatetta, sitä periaatetta, joka tunnistaa lopun alusta alkaen. Ensimmäinen kirjain on kirjain ”alfa”. Keskimäinen kirjain on heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain ja edustaa kapinaa. Viimeinen kirjain on viimeinen, loppu, oomega. Olemme osoittaneet, että nämä kolme kirjainta edustavat iankaikkisen evankeliumin kolmea askelta useiden profeetallisten linjojen vahvistamina.

Noiden kolmen kirjaimen merkitykset vastaavat kunkin kolmen enkelin sanoman merkitystä. Noiden kolmen kirjaimen merkitykset vastaavat Danielin kahdentoista luvun kymmenennen jakeen viisaiden ja jumalattomien puhdistusprosessia, jossa heidät puhdistetaan, tehdään valkeiksi ja koetellaan. Ne kolme heprealaista kirjainta, jotka tuotiin yhteen muodostamaan sana ”totuus”, sisältävät Alfa ja Omegan tunnusmerkin, ja ne kolme vaihetta, jotka ne yksilöivät ensimmäisen enkelin sanomassa, kutsutaan ikuisiksi evankeliumiksi. Noiden kirjainten edustamat kolme vaihetta kuvaavat myös Pyhän Hengen työtä, sellaisena kuin se esitetään Johanneksen evankeliumin kuudennessatoista luvussa.

Ja kun hän tulee, hän näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isäni tykö, ettekä te enää näe minua; tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Joh. 16:8–11.

Ensimmäinen pettymys esitetään syntinä, kuten Mooses, Ussa, Maria ja Martta sekä milleriitit havainnollistavat; sillä kuten Johanneksen evankeliumin kuudestoista luku kuvaa Pyhän Hengen työtä synnistä vakuuttamisessa, syynä oli se, että ”he eivät usko”. Kukin niistä vertauskuvista, joihin juuri viittasimme, edustaa ensimmäistä pettymystä, ja kunkin niiden historia todistaa, että pettymys aiheutui siitä synnistä, ettei uskottu jotakin, mikä oli heille aiemmin ilmoitettu. Ensimmäinen askel on synnistä vakuuttuminen. Ensimmäinen askel on heprealaisen aakkoston ensimmäinen kirjain.

Kätketyn historian toinen tienviitta on vanhurskaus, jossa Jumalan voiman ilmeneminen tulee näkyviin niiden vanhurskaudessa, jotka kantavat Keskiyön huudon sanomaa. He ilmentävät Jumalan vanhurskautta viivytyksajan päättyessä, sillä Johanneksen evankeliumin luku kuusitoista sanoo, että Kristus meni Isänsä tykö, eivätkä he enää nähneet Kristusta. Kristus oli viipynyt ennen vanhurskauden ilmenemistä. Milleriläisten kohdalla, kun Kristus poisti kätensä, erehdys tunnistettiin. Sitten oikaistun sanoman sisältö tuotti kaksi palvojien luokkaa. Toinen luokka ilmensi vanhurskautta, sillä heillä oli öljyä, ja toinen luokka ilmensi kapinaa, jota edusti heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain.

”Voidelluilla, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä, on asema, joka kerran annettiin Saatanalle suojaavana kerubina. Valtaistuimensa ympärillä olevien pyhien olentojen kautta Herra ylläpitää jatkuvaa yhteyttä maan asukkaisiin. Kultainen öljy kuvaa sitä armoa, jolla Jumala pitää uskovien lamput varustettuina, etteivät ne lepataisi ja sammuisi. Ellei tätä pyhää öljyä vuodatettaisi taivaasta Jumalan Hengen sanomissa, pahuuden toimijoilla olisi täydellinen valta ihmisiin.

”Jumalaa häväistään, kun emme ota vastaan niitä ilmoituksia, jotka hän meille lähettää. Näin me kieltäydymme siitä kultaista öljystä, jonka hän tahtoi vuodattaa sieluihimme välitettäväksi niille, jotka ovat pimeydessä. Kun kuuluu huuto: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, ne, jotka eivät ole vastaanottaneet pyhää öljyä, jotka eivät ole vaalineet Kristuksen armoa sydämessään, huomaavat tyhmien neitsyiden tavoin, etteivät he ole valmiit kohtaamaan Herraansa. Heillä ei itsessään ole voimaa hankkia öljyä, ja heidän elämänsä joutuvat perikatoon. Mutta jos Jumalan Pyhää Henkeä pyydetään, jos me anomme niin kuin Mooses: ’Anna minun nähdä kirkkautesi’, Jumalan rakkaus vuodatetaan meidän sydämiimme. Kultaisten putkien kautta kultainen öljy välitetään meille. ’Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.’ Ottaessaan vastaan Vanhurskauden Auringon kirkkaat säteet Jumalan lapset loistavat valoina maailmassa.” Review and Herald, July 20, 1897.

Huomaa, että niitä, jotka vastaanottavat Keskiyön huudon sanoman, on esikuvannut Mooses Hoorebin luolassa anomassa Jumalaa näyttämään hänelle kirkkautensa. Nuo kaksi luokkaa olivat vahvistaneet luonteensa lopullisesti ennen Keskiyön huutoa, viivytyksen aikana.

”Elämme nyt mitä vaarallisinta aikaa, eikä yhdenkään meistä tule viivytellä etsiessään valmistautumista Kristuksen tulemusta varten. Älköön kukaan seurako tyhmien neitsyiden esimerkkiä eikä ajatelko, että on turvallista odottaa kriisin puhkeamiseen asti ennen kuin hankkii luonteenvalmistuksen kestääkseen sinä aikana. On liian myöhäistä etsiä Kristuksen vanhurskautta silloin, kun vieraat kutsutaan sisään ja heidät tutkitaan. Nyt on aika pukeutua Kristuksen vanhurskauteen — häävaatteeseen, joka tekee sinut sopivaksi astumaan Karitsan hääaterialle. Vertauksessa tyhmät neitsyet kuvataan anomassa öljyä ja jäämässä sitä pyyntöönsä saamatta. Tämä on vertauskuva niistä, jotka eivät ole valmistaneet itseään kehittämällä sellaista luonnetta, joka kestää kriisin aikana.” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

Keskiyön huudon aikaan yhdellä ryhmällä oli tarvittava öljy, eikä toisella sitä ollut. Toinen askel on vanhurskauden tai vääryyden ilmeneminen viipymisen ajan päättyessä, ”koska” ylkä meni ”Isänsä luo, ettekä te enää näe minua”. Toinen askel on heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain. Kolmas askel kätkeytyssä historiassa on tuomio ja suuri pettymys sekä aakkoston viimeinen kirjain.

Seitsemän ukkosen sisään kätkeytyvästä historiasta todistaa sana ”totuus”, alun pettymys, joka yksilöi viimeisen pettymyksen, sekä enkeli, joka saapuu sanoman kanssa alussa ja lopussa. Kätkeyty historia tunnistetaan vain niiden keskuudessa, jotka ovat hyväksyneet Raamatun tutkistelun säännöt, jotka korkein auktoriteetti on antanut. Alussa Millerin säännöt ja lopussa Prophetic Keys.

Seitsemän ukkosen historian yhteydessä, sellaisena kuin olemme sen juuri esittäneet, on painotus, joka tulee toistaa ja muistaa. Ensimmäinen pettymys jokaisessa uudistuslinjassa on aikaisemmin vahvistetun totuuden sivuuttaminen. Mooses unohti ympärileikata poikansa, vaikka se oli juuri sen liiton vertauskuva, jonka Abrahamin profetia oli yksilöinyt. Ussa unohti, että ainoastaan papisto sai koskea arkkiin. Maria ja Elisabet todistavat Lasaruksen kertomuksessa, että he olivat jo aiemmin tunteneet Kristuksen ylösnousemusvoiman. Kun vuoden 1843 kartta laadittiin, johtajat

(vertaispaine) nojautuivat isä Milleriin saadakseen hänet sivuuttamaan sen, mitä hän oli aina sanonut vuodesta 1843. He vaativat häntä muuttamaan vakiintunutta todistustaan, joka jätti liikkumavaraa vuoden 1843 ajankohdan suhteen heidän ennustuksenaan kaksituhattakolmensadan päivän täyttymyksestä. Millerin todistus osoittaa, että liikkeen muiden johtajien synnyttämä vertaispaine johti hänet luopumaan epämääräisestä ajankohdan yksilöinnistään profetian täyttymykselle ja lausumaan suoraan, että se täytyisi vuonna 1843.

Future for America -järjestön piirissä tiesimme, ettei milloinkaan enää ollut määrä tulla toista sanomaa, joka olisi ”ripustettu aikaan”. Future for America oli liikkeen koko historian ajan toistuvasti opettanut tätä tosiasiaa. Ensimmäinen pettymys perustuu aina vakiintuneen koettelevan totuuden sivuuttamiseen. Se oli totuuden syntistä sivuuttamista, mutta vielä merkittävämminkin se oli William Millerin ensisijaisen säännön syntistä sivuuttamista, jonka oli nimenomaisesti osoitettu päättyvän vuonna 1844.

Ja se enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, nosti kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei aikaa enää olisi. Ilmestys 10:5, 6.

Maan ja meren päällä seisova enkeli oli sisar Whiten mukaan ”ei kukaan vähäisempi persoona kuin Jeesus Kristus”. Tulevaisuus Amerikalle sivuutti Jeesuksen Kristuksen suoran käskyn!

Henkilökohtaisesti olen ollut tekemisissä vain kourallisen niiden henkilöiden kanssa, joiden yhteydessä olin ennen 18. heinäkuuta 2020:tä. Vain kahden noista harvoista henkilöistä kanssa — ja toinen noista kahdesta nukkuu nyt Jeesuksessa — olen tutkinut yhdessä ja koetellut sitä, mitä Jumalan sanasta tuli esiin 18. heinäkuuta 2020 koskevasta kokemuksesta. Mutta milleriläisen historian perusteella, joka on se alku, jonka loppu me olemme, olen varma siitä, että on yhä niitä, jotka olivat liikkeessä tuohon aikaan ja jotka edelleen esittävät profetian sovellutuksia, jotka ovat ”ripustettuja aikaan”. Ei ole mitään uutta auringon alla.

Aika on aivan liian lyhyt jatkaaksemme tuontyyppistä profeetallista kiihkoa, mutta olkoon kukin täysin vakuuttunut omassa mielessään. Ja antakoon jokainen niistä miehistä, jotka asettuvat sille puolelle, joka yhä leikkii ajalla ja jonka tulevaisuuden puolesta America hylkää kaikki nuo sovellutukset, sillä ne eivät ole mitään muuta kuin saatanallisia harhakuvitelmia.

Seitsemän ukkosenjylinän muodostavien neljän tienviitan sisäinen, kätkeyty profeetallinen linja on se, mitä Juudan sukukunnan Leijona nyt avaa sineteistään. Tämä artikkeli on ollut yksinkertaisesti katsaus siihen, mitä olemme todenneet heprean sanasta “‘ēmet”, joka käännetään sanalla totuus. Se ei käsitellyt kaikkea, mitä olemme aiemmin jakaneet, mutta katsauksen tarkoituksena on osoittaa, että Johanneksen evankeliumin kuudennentoista luvun kahdeksas jae on täysin yhtäpitävä sen profeetallisen mallin kanssa, jota esitämme seitsemän ukkosenjylinän sisäisestä kätkeytyä profeetallisesta linjasta.

Tarvitaan yhä hieman lisätarkastelua, ennen kuin pääsemme johtopäätökseen, jota käsittelemme seuraavassa artikkelissa.

Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Se, joka on väärä, tehköön yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, tehköön yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä. Ja katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen. Ilmestys 22:10–13.